

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/36/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115211276
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2115211276.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. Z., nar. X.X.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave, dieťa rodičov - matky: C. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom T., U. XXXX/XX, zastúpenej advokátkou: PhDr. JUDr. Jaroslava Balážiová, so sídlom Trnava, Dolné Bašty 2 a otca: S. Z., nar. X.X.XXXX, bytom N. - A. XXX, v konaní o úprave styku, o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia o úprave styku, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 18P/53/2015-51 zo dňa 1.7.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa m e n í tak, že nariaďuje nasledovné predbežné opatrenie:

Otcovi n a r i a ď u j e dočasne sa zdržať výkonu práva na styk s maloletou E. upraveného rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 6P/33/2013-29 zo dňa 12.6.2013 v rozsahu prekračujúcom styk: každú nepárnu nedeľu v kalendárnom roku v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. v meste bydliska maloletej, pričom prvých šesť týchto realizovaných stretnutí sa uskutoční v prítomnosti matky maloletej.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd návrh matky na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Rozhodnutie s použitím § 74 ods. 1, § 75 ods. 2 a 8, § 76 ods. 1 písm. a) a f) O.s.p. odôvodnil v podstate tým, že po preskúmaní a právnom posúdení veci dospel k záveru, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný. Súd nepovažoval za dostatočne preukázané splnenie základných zákonných podmienok pre vydanie predbežného opatrenia. Navrhovateľka síce osvedčila danosť práva, ale súd nepovažoval za splnenú druhú zákonnú podmienku a to nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Podľa názoru súdu v danom prípade nehrozí maloletej žiadne nebezpečenstvo prípadnými návštevami otca. Súd zdôraznil, že predbežným opatrením sa riešia len akútne zásahy do práv a oprávnených záujmov účastníkov, čo v danom prípade splnené nie je. Zamietnutie návrhu v danom prípade znamená, že súd nemal za preukázané, že pomery účastníkov je potrebné riešiť formou predbežného opatrenia, teda súd je toho názoru, že navrhovateľke nehrozí nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Otázky a rozsah styku otca s maloletou bude súd riešiť konaním vo veci samej, keď návrh bol už podaný.

Proti tomuto rozhodnutiu podala prostredníctvom svojej advokátky odvolanie matka, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a vydal predbežné opatrenie tak, ako to žiadala vydať vo svojom návrhu. Uviedla, že sa nemôže stotožniť s konštatovaním prvostupňového súdu, že návrh nie je dôvodný. Podľa nej sa súd v odôvodnení nevenoval žiadnemu z argumentov uvádzaných matkou a len jednoducho bez ďalšieho skonštatoval nedôvodnosť návrhu. Matka pritom trvá na tom, že pokiaľ otec od troch rokov dieťaťa s ním nebol v žiadnom kontakte, pričom podľa rozvodového rozsudku mal právo sa s ním stretávať, je potrebné takúto situáciu vyhodnotiť ako stav bezprostredne ohrozujúci záujem maloletého dieťaťa. Maloletá E. vinou otca, svojho otca v skutočnosti vôbec nepozná, je pre ňu cudzí človek, prirodzene má pred ním strach. V čase, kedy by malo dôjsť k stretnutiu je mimoriadne napätá, bojí sa, že s ním bude musieť byť dlhšie, bez prítomnosti blízkeho koho pozná. Odporca

až začiatkom roku 2015 začal formálne javiť záujem o dcéru, avšak styk dodnes nebol realizovaný. Prípadná necitlivá snaha otca o styk s E. v rozsahu ako určuje rozvodový rozsudok by bola pre dieťa šokom a nepochybne by spôsobila ohrozenie rozvoja budúcich vzájomných vzťahov. Matka pritom nikdy netvrdila, že by nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy maloletej bolo spojené s prípadnými návštevami otca, ako je uvedené v napadnutom uznesení. Podľa matky ňou uvádzané skutočnosti a okolnosti daného prípadu odôvodňujú potrebu poskytnutia súdnej ochrany záujmu maloletého dieťaťa formou navrhovaného predbežného opatrenia, prioritne by mala byť braná do úvahy možná hrozba vzniku škody na strane dieťaťa.

Ostatní účastníci odvolací návrh nepodali.

K doručenému odvolaniu matky podal písomné vyjadrenie kolízny opatrovník, ktorým odporučil odvolaniu vyhovieť, nakoľko sa jedná o dočasnú úpravu a dieťa nemá s otcom vytvorenú dostatočnú citovú väzbu na trávenie dlhodobého času s otcom bez prítomnosti matky. Doplnil, že dňa 29.7.2015 vykonal šetrenie v domácnosti matky, zistil, že matka s dcérou a partnerom matky býva v trojizbovom byte v osobnom vlastníctve partnera matky, ktorého čistý mesačný príjem je cca 2.600,- Eur. Matka je v súčasnosti nezamestnaná, evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava ako uchádzačka o zamestnanie. Byt je kompletne zariadený novým vkusným nábytkom, maloletá ma zariadenú samostatnú izbu. Matka pri rozhovore uviedla, že otec bol za dieťaťom naposledy 17.7.2015, pričom si chcel vziať dieťa na celý týždeň do jeho domácnosti a preto otcovi nevyhovela. Otcovi pritom v styku nebráni, avšak dieťa nemá k nemu vôbec vytvorený vzťah a otca volá ujo. Matka trvala na tom, aby si otec s dcérou najskôr postupne vytvorili medzi sebou vzťah.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie matky je sčasti dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné s použitím § 220 O.s.p. zmeniť.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia a argumenty predostreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné predpoklady a daný záujem maloletého dieťaťa na dočasnej úprave dosiaľ právoplatným rozsudkom súdu nariadenej úprave styku otca s maloletou E..

V zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

V zmysle § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Podľa ods. 8 tohto ustanovenia o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Podľa ust. § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. predbežným opatrením, môže súd nariadiť účastníkovi, aby sa niečoho zdržal.

V zmysle § 77 ods. 1 O.s.p. predbežné opatrenie zanikne, ak a) sa nepodá v súdom určenej lehote návrh na začatie konania, b) sa návrhu vo veci samej nevyhovelo, c) sa návrhu vo veci samej vyhovel a uplynulo 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia vo veci, d) uplynul určený čas, po ktorý malo trvať.

V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí...

V zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ust. § 24, § 25, § 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok... Podľa ods. 4 súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

V zmysle § 25 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom, alebo ho zakáže. Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený súdom, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.

V zmysle § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia. Rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do starostlivosti uplatňuje svoju úlohu vo výchove dieťaťa prostredníctvom styku s dieťaťom. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom, iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk súd.

Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom. Je pritom treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodiča a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom a iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk autoritatívne súd. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zväžiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa: ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim; ako aj okolnosti na strane rodičov ako ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, spoje a podobne. Rodič má právo sa s dieťaťom stýkať, nie je to však jeho povinnosť.

Z ust. § 74 a nasl. O.s.p. vyplýva, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie vo veci a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy.

Z obsahu spisu bolo zistené, že matka sa návrhom doručeným prvostupňovému súdu dňa 13.5.2015 domáhala zmeny rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej E. v časti úpravy styku otca s dieťaťom, ktorý bol naposledy upravený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 11P/102/2014-35 zo dňa 20.8.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.10.2014, aby bol styk podstatne zúžený tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletou každú nepárnu nedeľu v mesiaci v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky v mieste bydliska matky. Poukázala na to, že od rozvodu manželstva sa stretnutie otca s maloletou E. neuskutočnilo, otec sa tak s dieťaťom od troch rokov jej života nijako nekontaktoval, dieťa ho pozná len z rozprávania a fotiek. V dôsledku toho maloletá E. nemá k otcovi žiadny vzťah, považuje ho za cudzieho, ma pred ním panický strach. Rovnako má strach zo starých rodičov zo strany otca a má vážne narušené vzťahy so svojimi súrodencami, s ktorými matke otec neumožňuje stretávať sa. Na druhej strane otec od februára 2015 začal vo veci stretávania sa s E. vyvíjať aktivitu, pričom angažoval súd a právneho zástupcu, avšak bez toho, aby sa osobne pokúsil o nadviazanie kontaktu a vzťahu s dcérou. Poukázala na to, že v apríli 2015 kontaktovala otca a informovala ho o možnosti realizovať styk s dieťaťom počas veľkonočných sviatkov, na čo nereagoval. Vzhľadom na uvedené matka považuje za veľmi dôležité zmeniť rozhodnutie súdu vo veci styku otca s maloletou. Akákoľvek snaha o obnovenie a ďalší rozvoj vzájomných väzieb bude totiž vyžadovať cieľavedomé úsilie všetkých a zároveň aj určitý čas, kým dôjde k obnoveniu dôvery u maloletej k otcovi. Preto sa návrhom vo veci samej domáha zmeny predchádzajúceho rozhodnutia o úprave styku tak, aby otec bol oprávnený stretávať sa s E. po dobu 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku každú nepárnu nedeľu v mesiaci v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky v mieste bydliska matky.

Zároveň s podaním návrhu vo veci samej matka podala i návrh na nariadenie predbežného opatrenia tak, aby otec bol oprávnený stretávať sa s maloletou E. každú nepárnu nedeľu v mesiaci v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky v mieste bydliska matky.

Z pripojeného rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6P/33/2013-29 zo dňa 12.6.2013 bolo zistené, že manželstvo rodičov maloletej bolo rozvedené a schválená rodičovská dohoda tak, že maloleté deti D., A. a D. boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti otca a matka zaviazaná prispievať na ne výživným po 26,65 Eur na každé, pričom maloletá E. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec zaviazaný prispievať na ňu výživným 80,- Eur mesačne. Zároveň bol upravený styk otca s maloletou E. a to každý prvý a tretí víkend v mesiaci tak, že si dieťa prevezme v piatok o 14.00 hod. pred bytom matky a dieťa matke v nedeľu o 18.00 hod. pred jej bytom odovzdá, každý štvrtý týždeň v mesiaci júl a druhý týždeň v mesiaci august v roku, takže si dieťa prevezme v pondelok o 10.00 hod. pred bytom matky a v nedeľu o 19.00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá, každého 26.12. v roku tak, že dieťa prevezme o 10.00 hod. pred bytom matky a o 19.00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá s tým, že matka je povinná otcovi styk s maloletou E. umožniť a dieťa na styk náležite pripraviť.

V spise je tiež založená výzva Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7Em/1/2015-9 zo dňa 2.2.2015, ktorou súd vyzval matku maloletej, aby sa podrobila vyššie citovanému rozsudku v časti úpravy styku s tým, že otec podal návrh na súdny výkon rozhodnutia z dôvodu, že maloletú matka odmieta otcovi odovzdať a umožniť mu styk podľa súdneho rozhodnutia.

Vyhodnotiac všetky relevantné písomnými vyjadreniami účastníkov a doloženými listinnými dôkazmi osvedčené skutočnosti a okolnosti daného prípadu, sledujúc pritom v prvom rade najlepší záujem maloletého dieťaťa odvolací súd na rozdiel od prvostupňového dospel k záveru, že v danom prípade boli naplnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia o úprave styku maloletej s otcom.

Obsahom spisu bolo dosiaľ osvedčené, že od rozvodu manželstva rodičov maloletej vyššie citovaným rozsudkom zo dňa 12.6.2013, kedy mala maloletá E. tri roky sa otec s dcérou nestretol, pričom vzhľadom na potreby nariadenia predbežného opatrenia nie je rozhodné z akých dôvodov. Je nesporné, že ukončenie akýchkoľvek kontaktov s trojročným dieťaťom po dobu dvoch rokov spôsobí u dieťaťa takto nízkeho veku stratu väzieb s odlúčeným rodičom, zánik citového vzťahu dieťaťa k tomuto rodičovi, rodič sa pre dieťa stane pocitovo cudzím človekom, čo môže u dieťaťa vo veku E. vyvolať strach a obavy a stratu pocitu bezpečia a istoty v jeho prítomnosti. Ak by za daných okolností bolo dieťa nútené stýkať sa s otcom v rozsahu ako bolo stanovené vyššie citovaným rozsudkom pri rozvode manželstva rodičov pred viac ako dvoma rokmi, a to celé víkendy od piatku až do nedele, navyše mimo aktuálneho bydliska maloletej, s prespávaním u otca, a bez prítomnosti matky, je veľmi pravdepodobné, že by to mohlo u dieťaťa vyvolať výraznú psychickú traumu, s ťažko napravitelným negatívnymi následkami nielen na

vzťah dieťaťa k otcovi, prípadne aj k ďalším súrodencom žijúcim s otcom, ale i na ďalší zdravý psychický vývin maloletej. Pri takto dlhej odluke dieťaťa vo veku E. od rodiča je nevyhnutný veľmi citlivý postup, v prípade potreby i za ingerencie odborníka - psychológa, k opätovnému obnoveniu vzťahov dieťaťa k otcovi. Až po eliminácii tohto ohrozenia záujmov dieťaťa je možné uvažovať znova o rozsahu styku ako bol upravený vyššie citovaným rozsudkom.

S poukazom na vyššie uvedené úvahy potom odvolací súd považoval návrh matky na dočasné zúženie úpravy styku a zmenu podmienok jeho realizácie za plne dôvodnú v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd návrh matky na dočasnú úpravu styku otca s maloletou zamietol, s použitím § 220 O.s.p. zmenil tak, že otcovi uložil povinnosť dočasne sa zdržať výkonu práva na styk s maloletou E. v pôvodnom rozsahu upravenom citovaným rozsudkom tak, že bude dočasne oprávnený stretávať sa s maloletou v zúženom rozsahu a to každú nepárnu nedeľu v kalendárnom roku v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. v meste bydliska matky maloletej, ktoré prostredie je dieťaťu dobre známe. Odvolací súd pritom návrh matky na styk iba v rozsahu troch hodín (dvakrát do mesiaca) považoval za neprimerane a nedôvodne úzky, sťažujúci resp. neprimerane oddiaľujúci vybudovanie opätovného vzťahu medzi otcom a maloletou. V tejto súvislosti bolo potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že rodičia nežijú v jednej obci a otec musí za dieťaťom pricestovať. Zároveň vzhľadom na popísané okolnosti daného prípadu odvolací súd v záujme maloletej považoval za nevyhnutné, aby sa prvých šesť takýchto stretnutí uskutočnilo v prítomnosti matky maloletej, ktorá je aktuálne základnou vzťahovou osobou dieťaťa, v ktorej prítomnosti dieťa cíti istotu a bezpečie (na rozdiel od otca). Až po uskutočnení šiestich takýchto stretnutí v prítomnosti matky, po obnovení resp. vybudovaní aspoň základného vzťahu dieťaťa k otcovi, bude sa môcť otec stretávať s dieťaťom v uvedenom rozsahu bez prítomnosti matky, avšak naďalej v mieste bydliska dieťaťa bez prespávania u otca.

Vzhľadom na skutočnosť, že styk otca s maloletou E. je dosiaľ riadne upravený právoplatným rozsudkom súdu, odvolací súd považoval za potrebné v zmysle § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. výrok formulovať tak, že otcovi je dočasne uložená povinnosť zdržať sa výkonu práva na styk v rozsahu prekračujúcom predbežným opatrením vymedzenú mieru styku.

O náhrade trov tohto odvolacieho konania bude v zmysle § 145 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. rozhodnuté pri rozhodovaní o náhrade trov základného konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.